

Üldkohtu 13. juuli 2018. aasta otsus – Star Television Productions versus EUIPO – Marc Dorcel (STAR)

(Kohtuasi T-797/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk STAR — Kaubamärkide tegelikult kasutusele võtmata jätmine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a))

(2018/C 352/40)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Star Television Productions Ltd (Tortola, Ühendkuningriik) (esindaja: *solicitor* D. Farnsworth)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: V. Ruzek)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Marc Dorcel SA (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat B. Soyser)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 14. septembri 2017. aasta otsuse (asi R 1519/2016-2) peale, mis käsitleb Star Television Productionsi ja Marc Dorceli vahelist tühistamismenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Star Television Productions Ltd-lt.

⁽¹⁾ ELT C 42, 5.2.2018.

27. juunil 2018 esitatud hagi – WV versus Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi T-388/18)

(2018/C 352/41)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: WV (esindaja: advokaat É. Boigelot)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

- sellest tulenevalt ja olles kohustanud kostjat esmalt „Menetlust korraldavad meetmed“ ette nägeva Üldkohtu kodukorra artikli 89 lõike 3 punkti d alusel, et kostja esitaks kõik käesoleva kohtuasjaga seotud tõendid ja dokumendid, sh eelkõige: ametisse nimetava asutuse läbiviidud sisejulgeolekujuurdluste volitus ja järeldused; kõik Euroopa välisteenistuse sisedokumendid ja –otsused, mis on koostatud seoses süüdistusega, et hageja on väidetavalt edastanud dokumente ja võimalik, et ka teavet mis tahes kolmandale riigile (Iisrael/Türgi), konkreetset kuupäevad, väidetavalt jagatud teave ja konkreetset tõendid ning edastatud info ja samuti julgeolekuteenistuse vastus; sisedokumendid ja –otsused, mis väidetavalt koostati või võeti vastu seoses 27. juuli 2016. aasta intsidendiga, ja eelkõige Euroopa välisteenistuse peasekretäri memo hageja väljaarvamise kohta Türgiga tegelevast osakonnast; proua [X]i e-kiri, mis saadeti 2015. aasta septembris härra [Y]-le ja milles on väidetavalt mainitud „tõsiseid põhiosas Y käitumisega seotud probleeme“; teave tema erinevate üleviimiste kohta, et selgitada, kas üleviimised olid seotud tööga ja/või tehtud muudel põhjustel; Euroopa välisteenistuse Türgi osakonna teenistusse lähetatud riiklike ekspertide tegevuse tingimused, mis peegeldavad kokkulepet mille eri liikmesriigid 2015. aastal selle osakonna loomiseks sõlmisid; 18. mai 2017. aasta koosoleku protokoll – koosolek, kus osalesid hageja, personalikomitee esindaja ja ametisse nimetav asutus; e-kirjavahetus, mis toimus 10. juulil 2017 härra [Z]i ja ELi Türgi delegatsiooni juhi vahel;
- tühistada 4. septembril 2017 tehtud vaikimisi otsus jätta rahuldamata personalieeskirjade artikli 24 alusel esitatud abitaotlus;
- tühistada 28. märtsi 2018. aasta otsus viitenumbriga Ares(2018)1705593, mis tehti teatavaks samal päeval ja millega ametisse nimetav asutus jättis rahuldamata hageja 29. novembril 2017 esitatud kaebuse viitenumbriga R/510/17, mis oli esitatud vaikimisi otsuse peale jätta rahuldamata personalieeskirjade artikli 24 alusel esitatud abitaotlus;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt, vastavalt Euroopa Liidu Üldkohtu kodukorra artiklile 134.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt rikuti abistamis- ja hoolitsemiskohustust, Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 1e lõiget 2 ja artikleid 12, 12a, 22b, 24, 25 ja 26, hea halduse põhimõtet ning personalieeskirjade IX lisa artikleid 1 ja 2 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 45/2001, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102).

Hageja väidab selle väite raames veel, et rikuti muu hulgas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 41, 47 ja 52, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni, kaitseõigusi ning kuritarvitati õigusnorme ning moonutati menetlust, lisaks rikuti hageja sõnul ilmselgelt õiguspärase ootuse põhimõtet ja poolte võrdsuse põhimõtet.

Hageja väidab sama väite raames viimaseks, et rikuti põhimõtet, mis kohustab administratsiooni võtma otsuseid vastu üksnes õiguslikult vastuvõetavatel alustel, st alustel, mis on asjassepuutuvad ega sisalda ilmselgeid hindamisvigu ei faktilises ega õiguslikus osas; samuti rikuti hageja sõnul proportsionaalsuse põhimõtet, võistlevuse põhimõtet, hea halduse põhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet; ka väidab hageja, et rikuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 1049/2001, üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

Hageja väidab niisugusel kujul esitatud etteheite raames, et kui ametisse nimetav asutus võttis vastu vaidlusaluse otsuse hageja vaidlustatud tingimustel ja jättis hageja kaebuse seejärel rahuldamata, siis kohaldas ja tõlgendas ametisse nimetav asutus personalieeskirjade eespool viidatud sätteid ja põhimõtteid ilmselgelt ebaõigesti, kui ta rajas oma otsuse nii faktiliselt kui õiguslikult ebatäpsetele alustele ja pani hageja seetõttu õigusvastasesse halduslikku olukorda, mil ei olnud kuidagi vastavuses tõendatud faktiliste asjaolude ja abitaotluse rahuldamata jätmisega.